

Gabrielaa

Nu te cătăra să vezi peste clipă, te vor dura ochii fără leac.

S-au subțiat cărările
clipei,
hăituite
de lupi canteroși,
iviți din genunea destinului.
Despre destin,
unii cred că există.
Toți cred.
Imaginile cioburi
curg
pe ochiul
fix
prin timpul strâmtat
devreme,
înainte ca viselor
să le crească aripi.
Vise...
vise îngenuncheate la ușa unui salon îmbătrânit,
cheamă zadarnic,
cu buze sub care dinții mușcă din pereți ce
 scriu povești
îmbrăcate în alb,
cu mirosul unei crengi de brad înflorate.
Cearceafuri albe cu chip de om
se mișcă fantomatic
sub cămașa
neagră
a neputinței.
Oameni umbre,
 stau de povești cu
stră-stră-stră bunicii lor,
pregătindu-și genunchii pentru drumul îngerilor.

E prea devreme
 pentru acolo,
 mult, mult prea târziu
 pentru aici,
 în privirile de metal
 vorbesc
 cuvinte ude.
 Lacrimi

POEZII ONLINE

fumul ce urcă,
lacrimi
lumânările ce rămân.